

ÖVÜN EY ÇANAKKALE

Övün, ey Çanakkale, cihan durdukça övün!
Ömründe göstermedin bin düşmana bir düğün.
Sen bir büyük milletin savaşa girdiği gün,
Başına yüz milletin üşüştüğü yersin!

Sen savaşa girince mızrakla, okla, yayla,
Karşına çıktı düşman çelikten bir alayla.
Sen topun donanmayla, tüfeğin bataryayla,
Neferin ordularla boy ölçüştüğü yersin!

Nice tüysüz yiğitler yılmadı cenk devinden,
Koştı senin koynuna çıkar çıkmaz evinden,
Sen onların açtığı bayrağın alevinden,
Kaç bayrağın tutuşup yere düştüğü yersin!

Bir destana benziyor senin bugünkü halin,
Okurken duyuyorum sesini ihtilâlin.
Övün, ey Çanakkale ki, Sen Mustafa Kemal'in
Yüz milletle yüz yüze ilk görüştüğü yersin!

Faruk Nafiz ÇAMLIBEL